

Nội dung bài viết

1. [Bài 11: Kể chuyện Cậu bé đánh giày trang 50, 51 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 2 - Kết nối tri thức](#)

Bài 11: Kể chuyện Cậu bé đánh giày trang 50, 51 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 2 - Kết nối tri thức

Câu 1 trang 50 SGK Tiếng Việt lớp 3: Nghe kể chuyện

Cậu bé đánh giày

Cậu bé đánh giày
VỚI CUỘC SỐNG
(Theo Thanh Trúc sưu tầm, biên dịch)

Tại ga xe lửa, cậu bé đánh giày hỏi xin ông Oan-tơ điều gì?

Khi cho cậu bé tiễn, ông Oan-tơ đã nghĩ gì về cậu?

Khi ông lại có việc đi qua ga xe lửa, điều gì khiến ông Oan-tơ ngạc nhiên?

Vì sao ông Oan-tơ cho rằng cậu bé đánh giày là đứa trẻ lương thiện?

Trả lời:

Vị đạo diễn Oan-tơ có dịp công tác ở ngoại thành. Khi ông đứng đợi ở ga tàu thì nhìn thấy cậu bé đánh giày. Cậu bé khoảng 10 tuổi bước đến gần và hỏi: “Ông có muốn đánh giày không?” Nhìn xuống đôi giày mới đánh xong, vị đạo diễn lắc đầu từ chối đề nghị của cậu bé.

Đạo diễn tiếp tục đi được mấy bước thì cậu bé bất ngờ chạy đến, ánh mắt cầu khẩn “Thưa ông, cả ngày hôm nay cháu không có gì vào bụng, ông có thể cho cháu vay ít tiền được không? Từ mai cháu sẽ cố gắng đánh giày, đảm bảo một tuần là có thể trả lại tiền cho ông!”. Nghe cậu bé nói vậy, trông bộ dạng quẫn áo tả tơi, có vẻ đói khát của cậu, ông Oan-tơ cảm thấy thương cảm, liền móc túi đưa cho cậu mấy đồng. Cậu bé vô cùng cảm kích, nói lời cảm ơn ông, sau đó liền rời đi.

Đạo diễn nhìn theo bóng dáng cậu bé khuất xa dần, ông lắc đầu, thầm nghĩ những đứa trẻ lừa gạt trên đường như thế này ông gặp quá nhiều rồi. Sau đó ông quên bẵng chuyện cậu bé đánh giày vay tiền mình.

Vậy mà trong một lần đạo diễn đi qua nhà ga, cậu bé gầy gò nhìn thấy ông liền vẫy tay gọi: “Ông ơi, hãy đợi một chút”. Cậu bé mặt mũi ướt đẫm mồ hôi chạy đến đưa tiền trả lại. Lúc này, ông mới nhận ra đây chính là cậu bé đánh giày lần trước. Cậu vừa thở hổn hển vừa nói: “Cháu đã ở đây đợi ông rất lâu rồi, hôm nay mới gặp được ông để trả lại tiền” Những đồng xu của cậu bé vẫn còn ướt do mồ hôi trên tay. Hành động trả lại tiền của cậu bé khiến ông đạo diễn cảm thấy trong lòng ấm áp lạ thường.

Nhìn kĩ cậu bé, ông chợt phát hiện cậu chính là người mà ông muốn tìm cho vai diễn mới. Đạo diễn rút mấy đồng tiền xu vào túi cậu bé và nói ông cho cậu, không cần phải trả lại. Ông nói với cậu bé ngày hôm sau hãy đến phòng đạo diễn của công ty điện ảnh ở trung tâm thành phố gặp ông. Ông sẽ có một bất ngờ lớn cho cậu.

Sáng sớm hôm sau, một nhóm trẻ con đường phố đi đến trước công ty. Được bảo vệ thông báo, ông đạo diễn ra cửa xem tình hình. Cậu bé đánh giày chạy đến, nói với ông về ngây thơ “Thưa ông, những đứa trẻ lang thang này đều giống cháu, đều không có bố mẹ, chúng cũng muốn có những đi đâu bất ngờ!” Đây quả thực là đi đâu mà đạo diễn không hề nghĩ đến. Hóa ra, một cậu bé lang thang nghèo khó lại có trái tim lương thiện đến vậy. Sau khi ông quan sát kĩ thì đúng là có một vài cậu bé lanh lợi, hợp với vai diễn hơn cả cậu bé đánh giày. Thế nhưng, cuối cùng, ông quyết định chọn cậu. Trong hợp đồng tuyển dụng, ở mục miễn trừ việc, ông đã viết “Lương thiện không cần thông qua sát hạch.”

Câu 2 trang 51 sgk Tiếng Việt lớp 3: Kể lại từng đoạn của câu chuyện theo tranh.

Trả lời:

Đoạn 1: Vị đạo diễn Oan-tơ đang đứng đợi ở ga tàu thì nhìn thấy cậu bé đánh giày bước đến gần và hỏi: “Ông có muốn đánh giày không?” Nhìn xuống đôi giày mới đánh xong, vị đạo diễn lắc đầu từ chối đề nghị của cậu bé. Cậu bé đã hỏi mượn ông chút tiền vì cậu đang rất đói. Nghe cậu bé nói vậy, ông Oan-tơ cảm thấy thương cảm, liền móc túi đưa cho cậu mấy đồng. Cậu bé vô cùng cảm kích, nói lời cảm ơn ông, sau đó liền rời đi.

Đoạn 2: Đạo diễn nhìn theo bóng dáng cậu bé khuất xa dần, ông lắc đầu, thầm nghĩ những đứa trẻ lừa gạt trên đường như thế này ông gặp quá nhiều rồi. Sau đó ông quên bồng chuyện cậu bé đánh giày vay tiền mình.

Đoạn 3: Trong một lần đạo diễn lại có việc đi qua ga xe lửa, cậu bé đánh giày nhìn thấy ông liền chạy đến đưa tiền trả lại. Cậu vừa thở hổn hển vừa nói: “Cháu đã ở đây đợi ông rất lâu rồi, hôm nay mới gặp được ông để trả lại tiền”. Hành động trả lại tiền của cậu bé khiến ông đạo diễn cảm thấy trong lòng ấm áp lạ thường.

Đoạn 4: Ông Oan-tơ đã phát hiện cậu phù hợp làm vai diễn mới trong tác phẩm của ông. Ông hẹn cậu bé sáng hôm sau tại phòng đạo diễn của ông tại công ty, ông có điếu bất ngờ dành tặng cậu bé. Sáng sớm hôm sau, một nhóm trẻ con đường phố đi đến trước công ty. Cậu bé đánh giày nói với ông rằng những đứa trẻ ở đây đều giống cháu, chúng cũng muốn có điếu bất. Đây quả thực là điếu mà đạo diễn không hề nghĩ đến. Hóa ra, một cậu bé lang thang nghèo khó lại có trái tim lương thiện đến vậy. Thế nhưng, cuối cùng, ông quyết định chọn cậu.